

ENOTNI SKLAD ZA REŠEVANJE (ESR)

Prispevno obdobje 2018

Enotni sklad za reševanje je v lasti Enotnega odbora za reševanje (SRB).*

Enotni sklad za reševanje lahko Enotnemu odboru za reševanje omogoči uspešno in učinkovito uporabo orodij in pooblastil za reševanje. Pripomore lahko k temu, da finančna industrija denarno podpre stabilizacijo finančnega sistema.

Enotni sklad za reševanje je sestavljen iz prispevkov kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij iz 19 sodelujočih držav članic v bančni uniji. Postopoma bo vzpostavljen v naslednjih osmih letih (2016–2023). Določeno ciljno raven v višini najmanj 1 % zneska kritih vlog vseh kreditnih institucij znotraj bančne unije naj bi dosegel do 31. decembra 2023.

* Ustanovljen z Uredbo (EU) št. 806/2014 (uredba o EMR)

CILJNA RAVEN

€ 8,1
MILIJARDE

Enotni odbor za reševanje (SRB) je za doseglo vsaj 1 % skupnega zneska kritih vlog na euroobmočju do 31. decembra 2023 kot ciljno raven za leto 2018 določil 1/8 od 1,15 % povprečnega zneska kritih vlog v letu 2017 (izračunano četrletno) vseh kreditnih institucij z dovoljenjem na euroobmočju. Zato znaša ciljna raven za leto 2018 **8,1 milijarde EUR**, kar je 13 % več kot leta 2017. Glavni vzrok tega povišanja je pretekli razvoj kritih vlog na euroobmočju v obdobju od 2014 do 2017.

ZNESEK, KI GA JE TREBA ZBRATI

€ 7,5
MILIJARDE

ob upoštevanju odbitkov prispevkov za leto 2015 ter vpliva preoblikovanih in revidiranih informacij znaša skupni znesek predhodnih prispevkov za leto 2018, ki jih je treba prenesti v enotni sklad za reševanje, **7,5 milijarde EUR**.

OBSEG

leta 2018 je enotni sklad za reševanje obsegal 3 315 institucij (v primerjavi s 3 512 institucijami v letu 2017).

METODA IZRAČUNA

49 % institucij je majhnih in plačajo pavšalni prispevek (njihova bilančna vsota je nižja od 1 milijarde EUR), 28 % je srednje velikih institucij (katerih bilančna vsota ne presega 3 milijarde EUR), 21 % je velikih institucij, pri katerih je prispevek prilagojen tveganju (in plačajo 96 % zneska), pri preostalih pa se zaradi njihovega poslovnega modela uporabi posebna metoda obračuna. Razporeditev se v primerjavi z letom 2017 ni bistveno spremenila.

FAKTOR PRILAGODITVE TVEGANJEM:

leta 2018 je lahko Enotni odbor za reševanje zaradi ustrezne ravni uskladitve pri nadzornem poročanju v izračun faktorja prilagoditve tveganjem dodal količnik likvidnostnega kritja (KLT). Kljub temu pa raven uskladitve ne zadostuje za uvedbo celotne metodologije**. Naslednji kazalniki tveganja še niso usklajeni in niso bili upoštevani:

- ▶ steber tveganja I: kapital in kvalificirane obveznosti institucije, ki presegajo MREL (minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti);
- ▶ steber tveganja II: količnik neto stabilnih virov financiranja (NSFR);
- ▶ steber tveganja III: delež medbančnih posojil in vlog v Evropski uniji;
- ▶ steber tveganja IV: kompleksnost in rešljivost.

** Stebri in kazalniki tveganja so opisani v členu 6 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63.

PRISPEVKI ZA LETO 2018 V PRIMERJAVI Z LETOM 2017:

zvišanje **letne ciljne ravni** je glavno gonilo sprememb v višini zneskov prispevkov. Druga gonila so:

- ▶ **postopno uvajanje obračunavanja v sklopu enotnega mehanizma za reševanje (EMR) v začetnem obdobju (2016–2023):** leta 2018 znašata uteži v okviru DSRB/EMR 33,33 %/66,67 % namesto 40 %/60 % kot leta 2017. Zaradi te spremembe se lahko zvišajo prispevki za institucije v državah z razmeroma nizko utežjo z vidika kritih vlog in za razmeroma večje institucije;
- ▶ **spremembe metode izračuna:** šibka relativna pozicija (v nacionalnem smislu in smislu euroobmočja) glede količnika likvidnostnega kritja lahko povzroči zvišanje prispevkov;
- ▶ **spremembe velikosti:** povečanje velikosti (izmerjeno kot celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, zmanjšane za dovoljene odbitke iz člena 5 delegirane uredbe) ne povzroči nujno zvišanja prispevkov (in obratno). Sprememba je odvisna od spremembe velikosti vseh drugih institucij;
- ▶ **sprememba faktorja prilagoditve tveganjem:** zvišanje faktorja prilagoditve tveganjem (na nacionalni ravni in ravni euroobmočja) ne povzroči nujno zvišanja prispevkov (in obratno). Sprememba je odvisna od spremembe faktorja prilagoditve tveganjem vseh drugih institucij;

skupni učinek gonilnih sil ni znan vnaprej: odvisen je od kombinacije vplivov, značilnih za posamezno državo in institucijo. Prispevki v enotni sklad za reševanje se obračunavajo relativno, učinek gonilnikov na posamezno institucijo pa je odvisen od države, v kateri ima institucija sedež, in od relativne pozicije institucije z vidika velikosti in tveganosti.

NASLEDNJE STOPNJE

Naslednje stopnje prispevnega obdobja za leto 2018 so:

- ▶ **1. maj 2018:** obveščanje institucij;
- ▶ **28. junij 2018:** nacionalni organi za reševanje prispevke prenesejo na Enotni odbor za reševanje. Nacionalni organi za reševanje bodo prispevno obdobje opredelili med 1. majem in 28. junijem 2018.

Za več informacij o enotnem skladu za reševanje si oglejte www.srb.europa.eu